

Drept penal - Proba practica - Parchet de pe lângă Tribunal

- 1 Prin sentința penală din data de 01 ianuarie 2017 inculpatul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 8 ani închisoare pentru comiterea a șase infracțiuni de înșelăciune, în concurs real, fiind reținut că, în perioada iulie 2014 - decembrie 2015, inculpatul a indus în eroare 6 persoane vătămate, promițându-le în mod mincinos obținerea unor locuri de muncă în străinătate, obținând de la fiecare câte 1000 lei.**
Împotriva acestei sentințe au declarat apeluri procurorul și inculpatul. La termenul de judecată în apel din 17 noiembrie 2017, inculpatul a solicitat schimbarea de încadrare juridică din 6 infracțiuni de înșelăciune într-o infracțiune de înșelăciune, comisă în formă continuată, cu 6 acte materiale. În concluziile sale, procurorul a solicitat respingerea cererii de schimbare de încadrare juridică, având în vedere printre altele, următorul argument:
- A. chiar dacă s-ar dovedi că acțiunile de inducere în eroare la diverse intervale de timp, au fost realizate în baza aceleași rezoluții infracționale, nu pot fi îndeplinite condițiile infracțiunii continuate, întrucât există incompatibilitate între infracțiunea continuată și pluralitatea de subiecți pasivi;
 - B. deși conform instanței de control constituțional, condiția unității subiectului pasiv în cazul infracțiunilor continuate creează o diferență de tratament juridic, care nu își găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă, astfel că nu poate constitui un temei legal de diferențiere între infracțiunea continuată și concursul de infracțiuni, intervalul de timp relativ lung între cele șase acțiuni, poate contura lipsa rezoluției infracționale unice;
 - C. întrucât instanța de control constituțional și-a menținut în mod constant jurisprudența cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 35 alin. 1 din Codul penal, fără a reevalua impactul excluderii aplicării lor în situațiile care nu justifică reținerea concursului de infracțiuni;
-
- 2 Prin sentința penală din 26 noiembrie 2020 inculpatul a fost condamnat pentru comiterea, la data de 14.08.2020, a infracțiunii de tentativă la viol prevăzută de art. 32 rap. la art. 218 alin. 1 din Codul penal, la pedeapsa de 3 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a și b și lit. o din Codul penal, privind persoana vătămată X, pe o perioadă de 3 ani, respectiv pedeapsa accesorie stabilită conform legii.**
Din fișa de cazier judiciar a rezultat că prin sentința penală definitivă la data de 21 iunie 2017 inculpatul a mai fost condamnat anterior pentru comiterea infracțiunii de talhărie la pedeapsa de 4 ani și 4 luni și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și lit. o din Codul penal, privind pe persoana vătămată Y, pe o durată de 3 ani. Din executarea pedepsei principale inculpatul a fost pus în libertate la data de 10.12.2019, rămânându-i un rest de pedeapsă de 377 de zile.
În legătură cu pedeapsa complementară în cazul pluralității de infracțiuni rezultată din fișa de cazier judiciar, instanța va dispune:
- A. partea neexecutată din pedeapsa complementară indicată în fișa de cazier judiciar, la data de 26 noiembrie 2020, se adaugă la pedeapsa complementară stabilită pentru tentativa la infracțiunea de viol;
 - B. inculpatul urmează să execute doar pedeapsa complementară stabilită pentru infracțiunea de tentativă la viol, întrucât, aceasta este de aceeași natură și același conținut cu cea indicată în fișa de cazier judiciar;
 - C. inculpatul urmează să execute pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 a și b pe o durată de 5 ani, respectiv dreptul prevăzut de art. 66 lit. o privind persoanele vătămate X și Y pe o perioadă de 3 ani.

- 3 **Inculpatul A.I. aflat sub influența alcoolului se întâlnește cu prietenul său, inculpatul B.A. cu care merge să consume în continuare alcool la barul din comuna unde cei doi locuiau. După circa 1 oră, inculpatul A.I. îi spune prietenului său că trebuie să plece urgent acasă, dar că se întoarce repede. După un scurt interval de timp, inculpatul revine la barul unde îl aștepta inculpatul B.A. cu cheile de la autoturismul tatălui său și îi propune prietenului să meargă la discoteca din satul apropiat. Inculpatul B.A. care cunoștea că inculpatul A.I. nu deține permis de conducere se urcă în autoturismul condus sub influența alcoolului de inculpatul A.I. care după ce rulează pe drumul public este oprit în trafic de polițiștii care constată că inculpatul A.I. nu deținea permis de conducere și conducea autoturismul sub influența băuturilor alcoolice. În ceea ce îl privește pe inculpatul B.A. trimis în judecată și el prin rechizitoriul procurorului, instanța de judecată va dispune:**
- A. condamnarea inculpatului pentru complicitate la infracțiunile de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe și conducere a unui vehicul fără permis de conducere, întrucât prin acceptul său de a se afla în autoturism, inculpatul B.A. cunoscând că inculpatul A.I. se afla sub influența alcoolului și nu deținea permis de conducere a întărit astfel rezoluția infracțională a acestuia;
 - B. achitarea inculpatului pentru complicitate la cele două infracțiuni, condițiile participației penale nefiind îndeplinite în cauză;
 - C. condamnarea inculpatului pentru infracțiunea de favorizare a făptuitorului prin ajutorul dat inculpatului după ce acesta a luat rezoluția de a comite infracțiunile prin prezența sa în autoturismul condus fără permis și sub influența alcoolului.
- 4 **Prin rechizitoriul procurorului din anul 2016, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatelor A. și B. pentru săvârșirea unei infracțiuni de fals. După administrarea probatoriului, prima instanță de judecată a reținut că în anul 2014 inculpatele au depus o cerere de chemare în judecată având ca obiect modificarea unui titlu de proprietate, prin care au declarat în fals, că fratele lor, decedat, nu are moștenitori, astfel că s-a admis cererea de modificare a titlului de proprietate prin trecerea în calitate de moștenitori a inculpatelor, fiind omiși moștenitorii legali ai soției defunctului. Față de această stare de fapt, instanța a hotărât:**
- A. condamnarea inculpatelor pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații;
 - B. achitarea inculpatelor pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații;
 - C. condamnarea inculpatelor pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată.
- 5 **În speță s-a reținut că inculpatul, cadru didactic în cadrul facultății de Drept din cadrul Universității Europene C., o instituție de învățământ privată, a primit de la martorul denunțator D. bunuri în august 2013, în data de 23 decembrie 2013, în data de 22 septembrie 2014 și în data de 23 octombrie 2014, în legătură cu promovarea frauduloasă a examenului la disciplina „Drept constituțional” din 5 februarie 2014, precum și pentru influența promisă și care s-a lăsat să se creadă că a fost exercitată sau chiar a fost exercitată, în scopul promovării frauduloase la alte discipline studiate în anul I, an universitar 2013-2014, prin intervenții pe lângă cadrele didactice titulare (E., F., B., G., H.). Față de această activitate infracțională instanța:**
- A. va reține și comiterea unei infracțiuni de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) Cod penal;
 - B. va reține inclusiv comiterea unei infracțiuni de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) cu aplicarea art. 308 alin. (1) și a art. 35 alin. (1) Cod penal;
 - C. va reține și comiterea unei infracțiuni de luare de mită prevăzută de art. 289 alin. (1) Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal.
- 6 **Faptele inculpatului care, în decursul lunii ianuarie 2021 a întreținut, folosind violențe și amenințări, mai multe raporturi sexuale cu surorile sale mai mici AB, de zece ani - în datele de 3 ianuarie, 10 ianuarie și 15 ianuarie - și AC, de 15 ani – în datele de 4 ianuarie, 10 ianuarie și 20 ianuarie – reprezintă:**
- A. două infracțiuni de viol prevăzute de art. 218 alin. (1) și (3) lit. b și c cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal;
 - B. două infracțiuni de viol prevăzute de art. 218 alin. (1) și (31) raportat la alin. 3 lit. b din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și două infracțiuni de incest prevăzute de art. 377 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, cu reținerea concursului de infracțiuni;
 - C. două infracțiuni de viol prevăzute de art. 218 alin. (1) și (31) raportat la alin. 3 lit. b din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (1) Cod penal.

- 7 În cauză s-a reținut că la data de 2 februarie, inculpata a pretins de la martora denunțatoare C.A. suma de 1.000 de euro, promițându-i că va interveni pe lângă persoana responsabilă din cadrul primăriei - numitul P., viceprimar - pentru a-i aproba angajarea pe un post corespunzător pregătirii sale de jurist, primind pe loc o primă tranșă din suma pretinsă, respectiv 2.000 lei (echivalentul a 500 de euro). Ulterior, întrucât nu a reușit să facă rost de suma restantă, martora a propus inculpatei îi ofere bunuri – ovine - în valoare de 500 de euro, propunere cu care aceasta a fost de acord. Astfel, la data de 10 februarie, martora denunțatoare a mers la o proprietate a inculpatei aflată în zona rurală și a predat unei persoane, la indicația acesteia, un număr de trei oi și un berbec.
- Faptele inculpatei reprezintă:**
- A. o infracțiune de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) din Codul penal;
 - B. două infracțiuni de trafic de influență prevăzute de art. 291 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal;
 - C. o infracțiune continuată de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.
-
- 8 **Fapta inculpatului care, aflat sub imperiul măsurii preventive a arestului la domiciliu, și având consimțământul organelor judiciare de a merge, în data de 15 iunie 2021, la medicul oftalmolog în vederea unui control, fiindu-i stabilit și un itinerariu în acest sens, la întoarcerea spre domiciliu a ales o altă rută, mai puțin aglomerată, ocazie cu care a oprit și la un restaurant al unui prieten din copilărie pentru a servi masa și a petrece timp cu acesta:**
- A. nu are relevanță penală, față de inculpat urmând a fi luată, dacă sunt întrunite și alte condiții, măsura arestului preventiv;
 - B. reprezintă infracțiunea de obstrucționare a justiției, prevăzută de art. 271 din Codul penal;
 - C. reprezintă infracțiunea de evadare prevăzută de art. 285 din Codul penal.
-
- 9 **Fapta inculpatului - inspector principal în cadrul Serviciului de Investigare a Criminalității Economice - care în noaptea de 06-07.mai a invitat-o pe E.G., inculpată în dosarul penal nr. X/P/2021 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel – dosar pe care îl avea în instrumentare - în autoturismul său pentru a discuta, iar, cu ocazia acestei conversații, lucrătorul de poliție i-a pretins inculpatei favoruri sexuale, promițând că în schimbul acestora nu va proceda la audierea unor martori esențiali pentru dovedirea vinovăției sale, reprezintă:**
- A. infracțiunea prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal;
 - B. infracțiunea prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal;
 - C. infracțiunea prevăzută de art. 299 alin. (1) din Codul penal.
-
- 10 **La data de 07.07.2016, în jurul orei 20.30, în timp ce se afla pe o stradă aflată între blocuri de locuit din localitatea de domiciliu, inculpatul B.B., avocat, a exercitat violențe asupra persoanei vătămate V.G. prinzând-o cu mâna de păr pentru a o imobiliza, provocând strigăte și efectuând manevre cu autoturismul său cu scopul de a o intimida pe persoana vătămată, toate acestea determinând persoane care locuiau în zonă să se alarmeze și să apeleze serviciul de urgență 112. Încadrarea juridică, potrivit rechizitoriului și hotărârii instanței de judecată este:**
- A. lovire sau alte violențe, având în vedere plângerea prealabilă formulată de persoana vătămată;
 - B. lovire sau alte violențe și tulburarea liniștii și ordinii publice, aflate în concurs real;
 - C. tulburarea liniștii și ordinii publice care absoarbe în conținutul său constitutiv fapta de lovire sau alte violențe.

11 În temeiul art. 326 C.proc.pen., procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus trimiterea cauzei de la Parchetul de pe lângă Tribunalul B, competent teritorial, la Parchetul de pe lângă Tribunalul I.

Ulterior înregistrării cauzei pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul I, procurorul care efectuează urmărirea penală:

- A. nu se poate adresa judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului I cu propunerea de luare a măsurii arestului preventiv față de inculpat;
- B. va supune ordonanța de renunțare la urmărirea penală, în vederea confirmării, judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului B, întrucât competența instanței nu se modifică prin măsura procurorului general;
- C. poate dispune declinarea competenței materiale în favoarea altei unități de parchet dacă procurorul își constată necompetența în cauză.

12 Contopirea pedepselor aplicate prin hotărâri definitive pentru infracțiuni concurente:

- A. poate fi realizată prin intermediul contestației la executare prevăzute la art. 598 alin. (1) lit. c) C.proc.pen., întrucât ipoteza existenței a două sau mai multe mandate de executare a pedepsei echivalează cu o împiedicare la executare;
- B. poate fi realizată direct în calea de atac a apelului, chiar dacă în fața primei instanțe nu s-a luat în discuție acest aspect, dacă ambele pedepse au fost aplicate pentru săvârșirea unor infracțiuni ulterior datei de 01.02.2014;
- C. nu poate fi realizată direct în calea de atac a apelului, dacă contopirea nu a fost dispusă de către prima instanță.

13 După dispunerea punerii în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul AB, pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, faptă prevăzută de art. 244 cu aplic. art. 256 ind. 1 C.pen., organul de cercetare penală a înaintat cauza procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sector 4 București, în vederea soluționării.

Procurorul a constatat că urmărirea penală nu este completă, din declarația unui martor rezultând că o parte din bunurile obținute prin săvârșirea infracțiunii sunt depozitate la domiciliul unei persoane, BC, în Zalău, jud. Sălaj.

În aceste condiții, procurorul a dispus, prin comisie rogatorie, audierea lui BC de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Zalău.

Măsura dispusă de către procuror:

- A. nu este legală, deoarece procurorul nu are competența să dispună o asemenea măsură, întrucât în cauză cercetarea penală este efectuată de către organele de poliție;
- B. este legală, deoarece procurorul care supraveghează urmărirea penală are posibilitatea să dispună orice măsură în cauză iar obiectul comisiei rogatorii se circumscrie textului legal;
- C. este sancționată cu nulitatea absolută.

14 Prin sentința penală nr. 76 din data de 7 ianuarie 2021 a Curții de Apel B inculpatul F, avocat, a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prev. de art. 244 C.pen. Prin aceeași sentință s-a dispus, în baza art. 112 alin. (1) lit. a) C.pen., confiscarea sumei de 30 000 lei, dobândită prin săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prev. de art. 244 C.pen., precum și instituirea sechestrului asigurător asupra unui imobil proprietatea inculpatului până la concurența sumei de 30 000 lei. Împotriva acestei sentințe a declarat contestație inculpatul F, doar cu privire la măsura confiscării speciale și a sechestrului asigurător. În aceste condiții:

- A. calea de atac poate fi recalificată de instanța ierarhic superioară;
- B. contestația se soluționează de către completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului;
- C. instanța nu putea dispune luarea măsurii asigurătorii prin sentință.

- 15 Prin încheierea din data de 15 aprilie 2020 judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei B a respins cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpatul Y, deținut în baza mandatului de arestare preventivă din data de 15 ianuarie 2020. Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpatul Y. Contestația a fost înaintată, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, respectiv Tribunalului C. La termenul de judecată din data de 19 aprilie 2020, inculpatul, prin apărător ales, a invocat excepția necompetenței teritoriale de soluționare a contestației de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului C. Prin încheierea din data de 20 aprilie 2020 judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului C a declinat competența de soluționare a contestației în favoarea Tribunalului D pe considerentul că la data de 16 aprilie 2020 a fost emis rechizitoriul în cauză și sesizată instanța de fond, respectiv Judecătoria G. Astfel, competența de soluționare a contestației aparține judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul D, ca instanță superioară instanței sesizate, având în vedere că Judecătoria G a demarat procedura camerei preliminare. Care dintre următoarele afirmații este corectă:
- A. contestația se soluționează de către judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului D, ca instanță ierarhic superioară Judecătoriei G, acesta fiind competent să soluționeze toate cererile ce fac obiectul dosarului după sesizarea instanței, inclusiv verificarea măsurilor preventive luate în cauză;
 - B. în cazul căii de atac a contestației formulate, competența este exclusivă;
 - C. competența de soluționare a contestației aparține judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul D.
- 16 Prin ordonanța din 02.02.2015, procurorul de caz a dispus începerea urmăririi penale în rem cu privire la săvârșirea infracțiunii prev. de art. 289 C.pen., ca urmare a denunțului formulat de martorul X. Prin ordonanța din 08.02.2015 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul Y pentru săvârșirea infr. prev. de art. 289 C.pen. În cursul urmăririi penale, procurorul de caz a sesizat tribunalul, cu solicitarea de a aproba audierea anticipată a martorului X, cu motivarea că, potrivit înscrisurilor depuse de acesta la dosar urmează a părăsi țara cu un contract de muncă pe perioadă determinată, pe un vas de croazieră, iar audierea este relevantă în raport de obiectul probațiunii în cauză.
Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul tribunalului:
- A. va admite cererea doar dacă nu este incidentă vreuna din condițiile negative prev. de art. 100 C.p.pen.;
 - B. va respinge cererea;
 - C. va admite cererea fără a mai examina incidența vreuneia din condițiile negative prev. de art. 100 C.p.pen.
- 17 Condamnatul AB, aflat în executarea unei pedepse cu închisoarea în Penitenciarul C, a formulat o cerere prin care a solicitat revizuirea hotărârii penale prin care a fost condamnat, întrucât a fost admisă o excepție de neconstituționalitate iar soluția de condamnare s-a bazat pe respectiva prevedere legală declarată neconstituțională. Tribunalul C a dispus declinarea competenței de soluționare a cererii de revizuire în favoarea Curții de Apel B având în vedere că în fața instanței de apel a rămas definitivă hotărârea a cărei revizuire se ceruse. Curtea de Apel B a dispus, la rândul său, declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului C. În cauza respectivă, condamnatul fusese achitat în primă instanță de către tribunal și condamnat în apel.
Competența de soluționare a cererii de revizuire, aparține:
- A. Curții de Apel B, întrucât aceasta este instanța care a dispus condamnarea;
 - B. Tribunalului C, întrucât acesta a judecat cauza în primă instanță;
 - C. Curții de Apel B, întrucât în fața acestei instanțe a rămas definitivă soluția în dosar.
- 18 În calitate de judecător de cameră preliminară în cadrul Judecătoriei SM, judecătorul SR a admis plângerea împotriva soluției de clasare dispusă în dosarul 1/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria SM și a dispus completarea urmăririi penale. Ulterior, după parcurgerea etapelor legale, SR a fost numit procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul SM. În dosarul nr. 1/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria SM, a fost formulată propunere de arestare preventivă a inculpatului, respinsă de către Judecătoria SM. În contestația formulată de parchet, la instanța superioară, SR a fost desemnat să participe la soluționarea contestației.
Procurorul SR:
- A. va formula declarație de abținere care va fi admisă;
 - B. va participa la soluționarea contestației întrucât nu este incompatibil nesoluționând cauza pe fond, ca și judecător;
 - C. va formula declarație de abținere întemeiată pe dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) C.proc.pen. rap. la art. 65 alin. (1) C.proc.pen.

19 La data de 10.09.2020, în jurul orelor 22, 00, numitul AB, aflat sub influența băuturilor alcoolice, nemulțumit de faptul ca vânzătorul XY, din magazinul M, a refuzat să îi vândă mai multe sticle de bere, a ieșit în fața magazinului și, în prezența mai multor persoane, a proferat injurii și amenințări la adresa angajaților magazinului M, a aruncat cu pietre înspre geamurile magazinului, fără însă a le lovi.

Agenții de poliție sosiți la fața locului l-au amendat pe AB pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice - "săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora", fiindu-i aplicată sancțiunea amenzii contravenționale de 1.000 lei, maximul prevăzut de art. 3 pct. 1 lit. b) din Legea nr. 61/1991.

AB a formulat plângere contravențională împotriva procesului-verbal din data de 10.09.2020, aceasta fiind respinsă definitiv de instanțele de judecată la data de 05.03.2021.

La data de 15.09.2020, reprezentantul legal al magazinului M a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria O cu privire la săvârșirea de către numitul AB a infracțiunii de tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art. 371 C.pen.

Prin rechizitoriul din data de 10.06.2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria O, AB este trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 371 C.pen., reținându-se că, prin comportamentul său din data de 10.09.2020, AB a tulburat grav ordinea și liniștea publică și că angajarea răspunderii sale contravenționale nu împiedică trimiterea în judecată pentru săvârșirea infracțiunii indicate.

Punctul de vedere al Parchetului a fost îmbrățișat de Judecătoria O, care a dispus condamnarea lui AB la pedeapsa de 1 an închisoare cu suspendarea sub supraveghere a executării.

Împotriva hotărârii de condamnare a formulat apel AB, acesta invocând încălcarea articolului 4 din Protocolul 7 la Convenție.

Concluziile reprezentantului Ministerului Public, în raport de cele invocate de apelantul inculpat AB, sunt următoarele:

- A. în cauză nu este aplicabil articolul 4 din Protocolul 7 la Convenție, întrucât prima sancțiune aplicată nu vizează săvârșirea unei infracțiuni, ci a unei abateri administrative;
- B. în cauză se impune pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, având în vedere că fapta pentru care AB a fost sancționat administrativ este esențial identică cu fapta pentru care s-a dispus trimiterea acestuia în judecată;
- C. în cauză, în ipoteza în care instanța penală ține cont la individualizarea pedepsei de sancțiunea anterior aplicată, nu există o încălcare a articolului 4 din Protocolul 7 la Convenție.

20 Prin rechizitoriul din data de 25.06.2021, procurorul de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Braşov a dispus trimiterea în judecată în stare de arest preventiv a inculpaţilor AB şi CD pentru săvârşirea infracţiunilor de viol şi lipsire de libertate în mod ilegal, reţinând în fapt că la data de 20.05.2021 aceştia au răpit-o pe victima MN, cetăţean bulgar, din localitatea Ruse şi au dus-o în Braşov în locuinţa inculpatului AB, unde au întreţinut relaţii sexuale cu ea, împotriva voinţei acesteia. În cursul urmăririi penale, inculpaţii au fost asistaţi de acelaşi apărător ales, domnul avocat X. Cu prilejul audierii de către procuror, inculpatul AB a declarat că nu a participat la răpirea victimei, doar a pus la dispoziţia lui CD locuinţa sa din Braşov, unde acesta a violat-o în repetate rânduri pe MN pe parcursul a două zile. AB a precizat că el însuşi a avut un singur raport sexual cu victima, numai ca urmare a presiunilor făcute de inculpatul CD. Totodată, inculpatul AB a predat un DVD cu înregistrări video, realizate de el cu telefonul mobil, în care inculpatul CD era surprins în timpul actelor sexuale cu MN. Inculpatul CD s-a prevalat de dreptul la tăcere în cursul urmăririi penale.

În cursul judecăţii, reprezentantul Ministerului Public a solicitat instanţei să dea eficienţă prevederilor art. 3 alin. (1) din Directiva 2013/48/UE privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale şi al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum şi dreptul ca o persoană terţă să fie informată în urma privării de libertate şi dreptul de a comunica cu persoane terţe şi cu autorităţi consulare în timpul privării de libertate. În concret, a solicitat instanţei să desemneze apărători din oficiu pentru inculpaţii AB şi CD, întrucât interesele acestora sunt contradictorii.

Constatând contrarietatea de interese a celor doi inculpaţi şi având în vedere jurisprudenţa CJUE în interpretarea Directivei 2013/48/UE, instanţa:

- A. nu va putea exclude avocatul mandatat de către cei doi inculpaţi, în cazul în care inculpaţii se opun şi solicită în mod expres să fie reprezentaţi în continuare de către acelaşi apărător ales, întrucât o asemenea măsură ar fi de natură să aducă atingere dreptului la apărare şi dreptului de a avea acces la un avocat;
- B. va putea exclude avocatul mandatat de către cei doi inculpaţi, chiar împotriva voinţei acestora, şi va putea permite inculpaţilor să îşi mandateze alţi avocaţi sau, dacă este cazul, să desemneze ea însăşi avocaţi din oficiu, care să-l înlocuiască pe primul, întrucât posibilitatea de a recurge la un avocat ales nu este absolută, iar o asemenea măsură este de natură să garanteze eficienţa dreptului la apărare şi a dreptului de a avea acces la un avocat;
- C. nu va putea exclude avocatul mandatat de către cei doi inculpaţi, împotriva voinţei acestora, întrucât dreptul inculpaţilor de a recurge la un avocat ales nu poate face obiectul niciunei restricţii, având în vedere că acest drept prevalează oricărui obiectiv de interes general.